

Arrest

nr. 148 505 van 25 juni 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 6 februari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 3 september 2014 van de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag voor een toelating tot verblijf onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 april 2014 diende de verzoekende partij een aanvraag in om toelating tot verblijf in toepassing van de artikelen 10 en 12bis, § 1, 2° lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 11 april 2014 wordt er door de verwerende partij een bijlage 15quater afgeleverd houdende beslissing tot de onontvankelijkheid van een aanvraag tot toelating van verblijf.

Bij beslissing van 3 september 2014 werd deze beslissing tot onontvankelijkheid ingetrokken. Op diezelfde dag werd door de verwerende partij een nieuwe beslissing tot onontvankelijkheid van een

aanvraag voor een toelating tot verblijf genomen. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Met het oog op artikel 12bis, §3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26, §2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

is de aanvraag voor een toelating tot verblijf, ingediend op 10.04.2014 in toepassing van de artikelen 10, 12bis, §1, tweede lid van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, door:

(...)

om de volgende reden onontvankelijk:

Betrokkene voldoet aan geen enkele voorwaarde van artikel 12bis §1 van de wet van 15.12.1980.

De beslissing tot onontvankelijkheid (bijlage 15quater) d.d. 11.04.2014 van dezelfde aanvraag betekend aan betrokkene OP 23.07.2014. wordt hierbij ingetrokken.”

2. Rechtspleging

Artikel 39/72 juncto artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

De verwerende partij heeft in casu geen nota met opmerkingen toegestuurd.

3. Onderzoek van het beroep

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen juncto artikel 62 van de vreemdelingenwet. Tevens voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheid- en redelijkheidsbeginsel.

Ter adstruering van haar middel zet de verzoekende partij uiteen wat volgt:

“Eerste en enig onderdeel: Schending van de draagkrachtige motivering

Overwegende dat de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken haar beslissingen met redenen moet omkleden;

Dat deze verplichting onderworpen is aan niet alleen de Wet van 15 december 1980 maar ook aan de strenge motiveringsplicht die werd ingesteld door de Wet Motivering Bestuurshandelingen de dato 29 juli 1991;

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar herhaalde vaste rechtspraak aangeeft dat de motiveringsplicht voorzien in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 gelijkaardig minstens gelijkwaardig is aan deze voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991;

Dat de motivering zowel in Feite als in Rechte draagkrachtig moet zijn op straffe van onwettigheid van de beslissing;

Dat de motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de grondslag van de beslissing liggen;

Dat in ieder geval onduidelijk, onnauwkeurige stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen niet afdoende zijn;

Overwegende dat de motivering in de bestreden beslissing zich in feite beperkt tot de blote opmerking dat maar een bijlage 15quater moet worden afgeleverd daar waar vertoger toch niet in aanmerking zou komen ten gronde, voor het overige niet gemotiveerd;

Dat nergens wordt aangetoond waarom, noch in feite noch in rechte vertoger niet in aanmerking zou kunnen komen om toepassing te maken van de gezinshereniging op basis van artikel 12bis §1 juncto artikel bis van de Wet van 15 december 1980;

Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan de hand van de genomen beslissing niet kan nakijken wat de motiveringen in feite noch in rechte zijn, noch de beweegredenen van de verwerende partij zodat het past de beslissing te vernietigen;

Dat voor het overige de bestreden beslissing niet wordt geschraagd zodat de juridische basis waarop de bestreden beslissing wordt geformuleerd niet bestaat;

Dat de motivering dan ook als niet draagkrachtig dient te worden beschouwd;

*Dat de motivering bovendien strijdig is met het dossier zodat de motivering dan ook defect is;
Dat de gegeven motivering dan noch als draagkrachtig, deugdelijk in feite, noch in rechte kan worden
aanzien, bovendien niet afdoende, zodat de vernietiging van de akte zich opdringt;"*

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628, RvS 30 mei 2006, nr. 159.298, RvS 12 januari 2007, nr. 166.608, RvS 15 februari 2007, nr. 167.848, RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

De motivering van de bestreden beslissing is beperkt tot het betoog dat de verzoekende partij aan geen enkele voorwaarde van artikel 12bis, § 1 van de vreemdelingenwet voldoet. Dergelijke motivering is niet afdoende daar ze de bestuurde niet toelaat te begrijpen welke de beweegredenen zijn voor het nemen van een dergelijke beslissing. Er wordt op geen enkele wijze uiteengezet waarom de verwerende partij van oordeel is dat de verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden gesteld door artikel 12bis, § 1 van de vreemdelingenwet.

Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt aangenomen.

Het tweede middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van 3 september 2014 van de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag voor een toelating tot verblijf onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende juni tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU